

Skarga wniesiona w dniu 28 lutego 2006 r. — Audi przeciwko OHIM**(Sprawa T-70/06)**

(2006/C 96/48)

*Język postępowania: niemiecki***Strony***Strona skarżąca:* Audi Aktiengesellschaft (Ingolstadt, Niemcy)
[Przedstawiciele: O. Gillert i F. Schowek, Rechtsanwälte]*Strona pozwana:* Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)**Żądania strony skarżącej**

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 16 grudnia 2005 r. (sprawa odwoławcza R 237/2005-2),
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty*Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy:* Słowny znak towarowy „Vorsprung durch Technik” dla towarów i usług z klas 9, 12, 14, 16, 18, 25, 28, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43 i 45 — zgłoszenie nr 3 016 292*Decyzja eksperta:* Częściowe odrzucenie wniosku o rejestrację*Decyzja Izby Odwoławczej:* Częściowe oddalenie odwołania*Podniesione zarzuty:* Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 40/94, ponieważ zgłoszony znak towarowy posiada w wystarczającym stopniu charakter odróżniający i zaskarżona decyzja nie zawiera jakichkolwiek uwag dotyczących zainteresowanego kręgu odbiorców.**Skarga wniesiona w dniu 23 lutego 2006 r. — Groupe Gascogne przeciwko Komisji****(Sprawa T-72/06)**

(2006/C 96/49)

*Język postępowania: francuski***Strony***Strona skarżąca:* Groupe Gascogne (Saint-Paul-les-Dax, Francja)
[Przedstawiciel: adwokat C. Lazarus]*Strona pozwana:* Komisja Wspólnot Europejskich**Żądania strony skarżącej**

— tytułem żądania głównego, stwierdzenie nieważności art. 1 lit. k), art. 2 lit. i) oraz art. 4 pkt 12 decyzji w zakresie, w jakim zostały one skierowane do Groupe Gascogne i została w nich nałożona kara pieniężna, a także zmianę art. 2 lit. i) zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim została w nich nałożona na Sachse, za naruszenie art. 15 ust. 2 rozporządzenia nr 17/62 oraz art. 23 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1/2003, kara pieniężna w kwocie przekraczającej 10 % jej obrotów;

— tytułem żądania ewentualnego, stwierdzenie nieważności art. 2 lit. i) decyzji;

— tytułem żądania w dalszej kolejności ewentualnego, zmianę art. 2 lit. i) decyzji i obniżenie kwoty grzywny nałożonej łącznie i solidarnie na Sachse i Groupe Gascogne;

— obciążenie Komisji całością kosztów postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejszą skargą skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności części decyzji Komisji z dnia 30 listopada 2005 r. C(2005) 4634 wersja ostateczna, dotyczącej postępowania na podstawie art. 81 traktatu WE (sprawa COMP/F/38.354 — Worki przemysłowe), w drodze której Komisja uznała, że będące adresatami decyzji przedsiębiorstwa, między innymi skarżąca, naruszyły art. 81 WE, uczestnicząc w porozumieniach lub uzgodnionych praktykach w sektorze worków przemysłowych, które to porozumienia i praktyki obejmowały terytoria Belgii, Niderlandów, Luksemburga, Niemiec, Francji i Hiszpanii. W dotyczącej skarżącej części decyzji Komisja uznała ją za odpowiedzialną za naruszenie łącznie i solidarnie ze spółką Sachsa Verpackung GmbH ze względu na fakt, że była ona spółką — matką tej ostatniej. Tytułem żądania ewentualnego, skarżąca domaga się stwierdzenia nieważności jedynie art. 2 lit. i), w którym została na nią nałożona grzywna oraz, tytułem żądania w dalszej kolejności ewentualnego, zmiany tego artykułu poprzez obniżenie kwoty nałożonej grzywny.

Żądania te skarżąca opiera na trzech zarzutach.

Pierwszym, podniesionym w pierwszej kolejności, zarzutem skarżąca zarzuca Komisji naruszenie przepisów art. 81 ust. 1 WE ze względu na niesłuszne uznanie jej za łącznie i solidarnie odpowiedzialną za działania Sachsy oraz łącznie i solidarnie zobowiązanie jej do zapłaty nałożonej na Sachse grzywny.

Drugim, podniesionym tytułem ewentualnym, zarzutem skarżąca twierdzi, że Komisja naruszyła prawo dokonując błędnej wykładni pojęcia przedsiębiorstwa w rozumieniu art. 81 WE, a zatem, nakładając na nią grzywnę obliczoną na podstawie skonsolidowanych obrotów Groupe Gascogne, podczas gdy, zdaniem skarżącej, powinna ona była się oprzeć na skumulowanym obrocie korporacji Groupe Gascogne i Sachsy ze względu na to, że nie wyjaśniła przyczyn, dla których inne spółki należące do Groupe Gascogne powinny być zostać zaliczone do „przedsiębiorstwa” odpowiedzialnego za uznane w zaskarżonej decyzji za sprzeczne z regułami konkurencji działania Sachsy.

Trzecim, podniesionym tytułem w dalszej kolejności ewentualnym, zarzutem skarżąca twierdzi, że Komisja naruszyła zasadę proporcjonalności nakładając łącznie i solidarnie na Sachse i na Groupe Gascogne rzekomo nadmierną grzywnę, w szczególności zaniechawszy zapewnienia, że nałożona kara pozostaje w rozsądnej proporcji wobec obrotu rzeczywiście osiągniętego przez Groupe Gascogne w sektorze worków plastikowych.

Skarga wniesiona w dniu 27 stycznia 2006 r. przez CropScience i in. przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-75/06)

(2006/C 96/50)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Bayer CropScience AG (Monheim nad Renem, Niemcy), Makhteshim-Agan Holding BV (Amsterdam, Niderlandy), Teko AE (Ateny, Grecja) i Aragonesas Agro SA (Madryd, Hiszpania) [przedstawiciele: C. Mereu and K. Van Maldegem, lawyers]

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2005/864/WE⁽¹⁾ z dnia 2 grudnia 2005 r. dotyczącej niewłączenia endosulfanu do załącznika I do dyrektywy Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotyczącej wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin i cofnięcia zezwolenia na dopusz-

czenie do obrotu środków ochrony roślin zawierających tę substancję; oraz

— obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Dyrektywa Rady 91/414 dotycząca wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin⁽²⁾ stanowi, iż Państwa Członkowskie nie zezwalają na dopuszczenie środka ochrony roślin do obrotu, jeżeli nie zostanie on umieszczony w załączniku I do powołanej dyrektywy. Skarżący będący producentami endosulfanu domagają się stwierdzenia nieważności spornej decyzji odmawiającej włączenia endosulfanu do załącznika I.

Na poparcie swojej skargi skarżące powołują zespół domniemanych uchybień o charakterze proceduralnym, w szczególności fakt, że ocena zawarta w spornej decyzji opiera się na kryteriach innych niż określone w dyrektywie 91/414, jest niepełna i odwołuje się w wybiórczy sposób do danych przedłożonych przez skarżące. Ponadto skarżące powołują się na fakt, iż nowe wytyczne i kryteria oceny wprowadzone przez Komisję zostały zastosowane z mocą wsteczną po przekazaniu decyzji do wiadomości skarżących i przedstawieniu danych, oraz że Komisja odmówiła skarżącym udzielenia porady i konsultacji w związku ze zmianą kryteriów i zasad oceny.

Skarżące podnoszą dalej, iż z materialnoprawnego punktu widzenia sporna decyzja narusza art. 95 ust. 3 WE oraz art. 5 ust. 1 dyrektywy 91/414. W ich opinii Komisja uchybiła zobowiązaniu, które na niej ciąży na mocy tych przepisów, do dokonania oceny substancji czynnych w świetle obecnego stanu wiedzy naukowej i technicznej i pod kątem wymogów wymienionych w art. 5 oraz włączenia ich do załącznika I.

Następnie powołują one naruszenie szeregu zasad prawa wspólnotowego, w szczególności: zasady proporcjonalności, zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań, pewności prawa, obowiązku dokonania wnikliwej i bezstronnej oceny, prawa do rzetelnego postępowania administracyjnego (prawo podmiotu postępowania do przedstawienia i obrony swego stanowiska), zasady ochrony wysokich standardów i niezależności badań naukowych, zasady równego traktowania, zasady *lex specialis derogat legi generali* oraz zasady *nemo auditur turpitudinem suam allegans*.

⁽¹⁾ Dz.U. L 317, 3.12.2005, str. 25

⁽²⁾ Dz.U. L 230, 19.08.1991, str. 1